

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/314/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817205543
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7817205543.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu Q. Ď., narodeného XX.XX.XXXX, bývajúceho v Q. C. Č.. XXX, zastúpeného JUDr. Ivetou Fabiánovou, advokátkou, so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Štefánikovo nám. č. 5, proti žalovaným 1. A. O., H. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v Q. Č.. XX, zastúpenému JUDr. Martinou Vnenčákovou, advokátkou so sídlom v Rožňave, Čučmianská dlhá č. 7 a 2. Komunálnej poisťovni, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefánikova č. 17, IČO: 31 595 545, zastúpenému advokátom Daliborom Tverďákom, so sídlom v Košiciach, Krmanova č. 1, o náhradu škody, o odvolaniach žalobcu i žalovaných v 1. a 2.rade proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 11C/31/2017-286 zo dňa 24.8.2018 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaných v 1. a 2.rade povinnosťou spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu vo výške 1.776,80 € (zrejme žalobcovi) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Tretím výrokom žalovaným v 1. a 2.rade priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 16 %.

2. Rozhodol o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovaným náhrady škody na zdraví titulom bolestného vo výške 4.062 €, náhrady liečebných nákladov vo výške 49,42 € a náhrady škody vo veciach vo výške 102,95 €, spolu s úrokom z omeškania od podania žaloby do zaplatenia. Svoju žalobu žalobca odôvodnil tým, že

žalovaný v 1.rade bol v trestnom konaní uznaný vinným a odsúdený za prečin ublíženia na zdraví v súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky na tom skutkovom základe, že dňa 31.7.2016 riadil osobné motorové vozidlo značky Fiat Bravo ev.číslo Q. - XXXAU v obci Q. C., neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, v dôsledku čoho havaroval a spolujazdec - žalobca utrpel pri tejto nehode zranenia zlomeninu lebky v ľavej čelovo temennej spánkovej oblasti, krvácanie nad tvrdú mozgovú blanu v čelovo spánkovej oblasti vľavo a na čele vpravo, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie ľavej obličky, odreniny na oboch kolenách s dobou liečenia nad 42 dní. Tiež pri tejto nehode došlo aj k poškodeniu oplotenia na škodu A.. S. S.. Dychovou skúškou bolo zistené, že v čase riadenia motorového vozidla a v čase nehody mal žalovaný v 1.rade nameraných 1,18 mg alkoholu. Žalovaný v 1.rade bol za tento prečin odsúdený, bola mu uložená povinnosť nahradiť poškodenému A.. S. S. škodu vo výške 510 €, nahradiť náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poisťovni Union, zdravotná poisťovňa a.s. v Bratislave vo výške 2885,89 €. Žalobcu Q. Ď. súd v trestnom konaní v zmysle § 288 ods.1 Trestného poriadku súd odkázal s nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občianskoprávných. Žalobca si voči žalovanému v 2.rade ako poistiteľovi uplatnil nárok na náhradu škody na zdraví a to titulom náhrady za bolesť v sume 7.594 € a ďalej náklady vynaložené za vyhotovenie znaleckého posudku 280 €. Znaleckým posudkom č. 7/2017 zo dňa 20.1.2017 bola náhrada za bolesť ohodnotená počtom bodov 430 a keďže k poškodeniu zdravia došlo v roku 2016, náhrada za 1 bod predstavovala 17,66 €. Súd prvej

inštancie ďalej uviedol, že celková suma vrátane nákladov žalobcu za vyhotovenie znaleckého posudku bola žalovaným v 2.rade znížená o 50% z dôvodu nepripútania sa poškodeného v čase vzniku úrazu a vedomého nastúpenia k osobe pod vplyvom alkoholu. Žalobca si uplatnil vo vzťahu k žalovanému aj náhradu cestovných nákladov spojených s liečením vo výške 65,46 €, liečebných nákladov na lieky vo výške 25,30 € a škodu na veciach v sume 155 €. Priznaná suma liečebných nákladov bola žalovaným v 2.rade opätovne krátená o 50%.

3. Žalovaný v 1.rade sa stotožnil so stanoviskom žalovaného, čo sa týka krátenia poistného plnenia o 50% a navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol a uplatnil si náhradu trov konania vo výške 100%. Žalovaný v 2.rade uviedol, že poistné plnenie bolo krátené žalobcovi vo výške 25% z dôvodu nepripútania sa žalobcu počas jazdy a vo výške 25% z dôvodu vedomého nastúpenia do motorového vozidla, ktoré viedla osoba pod vplyvom návykovej látky, tiež nepriznal žalobcovi náhradu škody na zdraví titulom bolestného podľa znaleckého posudku za položku č. 87 a to pomliaždenie brušnej steny v počte 30 bodov, keďže predmetné poškodenie zdravia nebolo preukázané zdravotnou dokumentáciou žalobcu. Žalovaný v 2.rade namietal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu pre uplatnenie nároku na náhradu nákladov vynaložených za vyhotovenie znaleckého posudku č. 7/2017, pretože z výpisu z účtu, z ktorého sa odmena za znalecký posudok hradila vyplýva, že náklady nevynaložil žalobca, ale pani L. Ď..

4. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie okrem výsluchov sporových strán aj výsluchom viacerých svedkov, ďalej pripojil spis Okresného súdu Rožňava 3T/128/2016, oboznámil sa aj so znaleckým posudkom č. 7/2017 a jeho doplnkom (č. úkonu 32/2018) a vec právne posúdil v zmysle ust. § 420 ods.1, § 442, § 106, § 444, § 446, § 415, § 449 Občianskeho zákonníka, § 3 ods.1, 2, 3, 4, § 4, § 5 zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, podľa § 4 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 8 Zákona o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a vo veci rozhodol.

5. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie vzal za preukázané, že na strane žalobcu existuje spoluzavinenie, ktoré po komparácii všetkých vykonaných dôkazov ustálil vo výške 30%. Pri určení spoluzavinenia vychádzal zo skutočnosti, že došlo k zásadnému podceneniu nebezpečnosti situácie žalobcom, keď nepoužil bezpečnostné pásy, že žalobca bol napriek svojmu veku v čase nehody pod vplyvom alkoholu. Rozhodujúca príčina škody bolo nezodpovedné konanie vodiča motorového vozidla, pretože bez jeho hrubého porušenia právnych povinností by ku škodnému následku nedošlo. Žalovaný v 1.rade totiž riadil motorové vozidlo v stave opilosti, v obci išiel nepovolenou rýchlosťou, svojím konaním naplnil skutkovú podstatu dvoch trestných činov, potom aj s prihliadnutím k okolnostiam zakladajúcim výrazné spoluzavinenie žalobcu na vzniku škody, keď sa zúčastnil jazdy s vodičom, o ktorom vedel, že požil alkoholické nápoje a nepripútal sa bezpečnostným pásom, prispel k vzniku závažnejších následkov na svojom zdraví. Nakoľko ani rozsiahlym vykonaným dokazovaním ako aj výsluchom svedkov nebolo možné ustáliť vôľovú zložku žalobcu zúčastniť sa jazdy motorovým vozidlom spoločne so žalovaným v 1.rade, súd prihliadol na vek žalobcu a určil na jeho strane spoluzavinenie vo výške 30%. Rozhodol preto, aby žalovaný v 1. a 2.rade spoločne a nerozdielne zaplatili titulom bolestného 1.776,80 € a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a uplatnený nárok preukázaný nebol. Súd prvej inštancie ďalej dôvodil, že žalobca si uplatnil žalobou aj úroky z omeškania a aj v tejto časti bola žaloba zamietnutá z dôvodu, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravené v § 11 ods.8 zák. č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods.6 písm.a/ alebo b/ v 3-mesačnej lehote. Jej účelom je ochrana poškodeného v tom, aby poisťovňa pod následkom tejto peňažnej sankcie nezostala nečinná a aby bola nútená oznámiť poškodenému najneskôr v stanovenej lehote spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Sankcia v podobe úrokov z omeškania je tak viazaná výlučne na nesplnenie tejto povinnosti bez ohľadu na to, ako bolo v konečnom dôsledku o nároku poškodeného na poskytnutie poistného plnenia v sporovom konaní rozhodnuté. Z uvedených skutkových zistení je podľa názoru súdu prvej inštancie nepochybné, že povinnosť žalovaných žalobcovi zaplatiť úroky z omeškania podľa § 11 ods.8 zák. č. 381/2001 Z.z. nevznikla.

6. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods.1 a § 262 ods.2 CSP podľa pomeru úspechu sporových strán, konštatoval, že žalovaní boli v konaní čiastočne úspešní, a preto im bol priznaný nárok na náhradu trov konania vo výške 16%, čo predstavuje čistý úspech žalovaných vo veci. O výške náhrady

trov konania pritom rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktorý vydá vyšší súdny úradník.

7. Proti uvedenému rozsudku podali odvolanie všetky sporové strany v zákonnej lehote.

8. Žalobca podal odvolanie proti uvedenému rozsudku z dôvodov uvedených v § 365 ods.1 písm. f/ a h/ CSP a vyjadril názor, že hoci súd prvej inštancie vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukazoval na to, že v spore dôkazmi preukazoval, že nemal záujem nikam so žalovaným v 1.rade ísť, len si k nemu do motorového vozidla sadol, hoci bol pod vplyvom alkoholu, a preto to nemalo mať vplyv na výšku plnenia, ktoré mu bolo poskytnuté žalovaným v 2.rade. Mohlo by to mať vplyv iba vtedy, keby bol spolujazdcom opitého šoféra a nebol pripútaný. Toto však nie je jeho prípad. Po futbalovom zápase totiž išiel s kamarátmi do pohostinstva posedieť si a nemal toľko peňazí, aby mohol objednávať alkohol a dokonca platiť žalovanému v 1.rade a jeho priateľovi a už vôbec mu nenavrhol, že by chcel kúpiť auto a že by sa išli previesť. Aj v tomto sa výpoveď žalovaného v 1.rade a jeho svedka líšili. Svedok žalovaného a žalovaný v 1.rade sú kamaráti, a preto účelovo menil svoju výpoveď tak, aby žalovaný v 1.rade nemusel niesť zodpovednosť za to, že spôsobil žalobcovi škodu na zdraví. Žalobca ako maloletý nemal vlastné prostriedky na kúpu vozidla, ani na vodičský preukaz a už vôbec si nevie predstaviť akoby si mohol dovoliť voči svojmu otcovi vymeniť jeho auto tak, ako to žalovaný v 1.rade tvrdil. Bol to žalovaný v 1.rade, ktorý ho oslovil po tom, čo sa vyšiel z pohostinstva na vzduch trochu nadýchať, aby sa išli porozprávať do auta. Na tom nevidel nič zlé, sadol si do auta a vtedy žalovaný v 1.rade vyštartoval, pričom žalobca bol z toho v takom šoku, že ledva stihol zavrieť dvere. Preto si nestihol zapnúť ani bezpečnostný pás a bola to len chvíľka a už havarovali. Celé sa zbehlo veľmi rýchlo a on sám kričal, nech žalovaný v 1.rade zastaví, lebo sa bál, že havarujú. Krátenie jeho dôvodného nároku, ktorý riadne preukázal preto nie je mieste, pretože on nebol, ani neplánoval byť spolujazdcom pod vplyvom alkoholu nachádzajúceho sa vodiča - žalovaného v 1.rade. Žiaden právny predpis pokiaľ len v aute sedí mu neprikazuje pripútať sa, pásy slúžia na ochranu života a zdravia cestujúcich počas jazdy a žalobca nemal v úmysle s nikým nikde sa prevážať. Žalovaný v 1.rade vo svojej výpovedi klamal, keď tvrdil, že jemu a jeho priateľovi platil žalobca alkohol, lebo že chcel údajne kúpiť auto, ktorým sa išli napokon previesť. Výpoveď žalovaného ako aj jeho svedka je v tomto prípade nelogická a žalobca zastáva názor, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okrem toho namietal nedostatočne zdôvodnený rozsudok, čím bolo porušené jeho ústavné právo na spravodlivý proces. Vzhľadom na nedostatočné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie z ktorého nie je jasné, o ktoré dôkazy súd svoje rozhodnutie oprel, ktoré dôkazy ako vyhodnotil, tento rozsudok je preto nepreskúmateľný. Súd prvej inštancie sa nevyporiadal ani s rozporuplnými výpoveďami žalovaného v 1.rade a jeho svedka, bolo vedené rozsiahle dokazovanie, ale jeho výsledky sú hodnotené jednou vetou alebo sa k niektorým dôkazom súd ani vôbec nevyjadril. Napokon poukazoval na to, že bol zaviazaný nahradit' žalovaným trovy konania, pričom súd sa vôbec nezaoberal jeho majetkovou situáciou, neprihliadal na to, že v čase nehody bol maloletý, že nevlastní žiaden majetok, aj keď už plnoletosť v súčasnosti nadobudol, je študentom, býva u rodičov a nemá zdroje na to, aby uhradil trovy konania, preto sú dôvody hodné osobitného zreteľa na to, aby žalovaným neboli priznané trovy konania o to viac, že okolnosti nehody zavinil svojím nezodpovedným konaním žalovaný v 1.rade. Navrhol, aby Krajský súd v Košiciach rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. V zákonnej lehote podal odvolanie aj žalovaný v 2.rade z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. h/, f/, e/, b/ a d/ CSP a to voči jeho prvému a tretiemu výroku. Nenapadol výrok druhý, ktorým v prevyšujúcej časti súd konanie zamietol. V odvolaní uviedol, že žalobca si svojou žalobou nárokoval na uhradenie sumy 4.214,37 € s príslušenstvom, ktorá suma pozostáva z bolestného v sume 4.062 €, cestovného v sume 49,42 € a vecnej škody v sume 102,95 €. Nárok odvodzuje od škody, ktorá mu vznikla pri dopravnej nehode v obci Q. C. dňa 31.7.2016, kde žalobca ako spolujazdec utrpel poškodenie zdravia, pričom vodič motorového vozidla A. O.O. bol uznaný vinným a odsúdený v trestnom konaní. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody voči žalovanému v 2. rade z titulu oprávnenia poškodeného uplatniť si nárok na náhradu škody voči poisťovateľovi škodcu titulom povinného zmluvného poistenia motorových vozidiel. Žalovaný v 2. rade na základe okolností prípadu rozsah zodpovednosti za škodu žalovaného v 1. rade ponížil v súlade s ust. § 441 Občianskeho zákonníka. Aplikácia inštitútu spoluzavinenia poškodeného bola realizovaná na základe nepoužitia bezpečnostného pásu v rozsahu 25 % a nastúpenia do motorového vozidla, ktoré viedla osoba pod vplyvom návykovej látky tiež v rozsahu 25 %, t.j. spolu 50 %. Nepoužitím bezpečnostného pásu žalobca porušil ust. § 8 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., čím v

zmysle § 137 ods. 1 citovaného zákona porušil všeobecne záväzné právne predpisy o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a vzhľadom na dĺžku prejdenej trasy od pohostinstva po miesto dopravnej nehody je zrejmé, že žalobca mal dostatok času na to, aby bezpečnostné pásy použil. Žalovaný v 2. rade požadoval ešte dňa 12.7.2017 vykonanie znaleckého dokazovania, predmetom ktorého by bolo ustálenie, aké zranenia by boli žalobcovi spôsobené, ak by bol použil bezpečnostný pás. Súd prvej inštancie znalecké dokazovanie nevykonal a týmto svojim postupom sa v odôvodnení rozsudku žiadnym spôsobom nevyporiadal. Žalovaný v 1. rade mal počas riadenia motorového vozidla požitý alkohol vo výške 2,46 promile, čo je možné charakterizovať ako stav ťažkej opilsti. Tieto znaky opilsti sú navonok zreteľne rozpoznateľné i pre laika, žalobca preto mal vedomosť o tom, že žalovaný v 1. rade je pod vplyvom alkoholu. Žalovaný v 2. rade tiež navrhol doplniť dokazovanie o znalecké dokazovanie (podaním zo dňa 7.6.2018), aby sa zistilo, či žalobca mal a mohol rozpoznať stav opilsti žalovaného v 1. rade. Ani s týmto návrhom sa súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nezaoberal, nevyporiadal sa s ním ani v odôvodnení svojho rozhodnutia. V súvislosti s aplikáciou ustanovenia o spoluzavinení (spoluúčasti) poškodeného odkázal odvolateľ - žalovaný v 2. rade na obdobné rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, kde sa akceptovalo poníženie náhrady škody o 25 % ako zavinenie poškodeného v prípade, keď poškodený sadol na miesto spolujazdca napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že vodič bol pod vplyvom alkoholu. Žalobca teda porušil § 415 Občianskeho zákonníka, a to všeobecnú prevenčnú povinnosť. Nemožno sa stotožniť s tvrdeniami žalobcu, že v motorovom vozidle žalovaného sa ocitol len nedopatrením a náhodou a že nevedel, že bude použité na jazdu a takéto tvrdenia žalobcu podľa názoru žalovaného v 2. rade účelové a snažia sa len zakryť, resp. zmierniť konanie žalobcu, ktoré zakladá jeho spoluzodpovednosť za vzniknutú škodu. Poukazoval na tvrdenia žalovaného v 1. rade a svedka Z. Z., ktoré boli zhodné, ale aj na ďalšie svedecké výpovede a spochybňoval výpoveď svedkov E. U. B. Z. V., ktorí boli navrhnutí žalobcom, ktoré boli napokon vyvrátené a v rozpore s realizovaným zistením orgánov policajného zboru, ktoré zistili u poškodeného - spolujazdca taktiež alkohol v krvi. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dôvodom na nastúpenie do motorového vozidla žalovaného v 1. rade žalobcom bola skúšobná jazda motorovým vozidlom žalovaného, čo je presvedčivé a logické, a preto konštatovanie súdu v 31. bode odôvodnenia rozsudku, že nebolo možné ustáliť vôľovú zložku žalobcu, zúčastniť sa jazdy v motorovom vozidle spoločne so žalovaným v 1. rade pokladá žalovaný v 2. rade za nesprávne skutkové zistenie. Žalovaný v 2. rade nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu, že jedinou príčinou škody na zdraví žalobcu je iba konanie žalovaného v 1. rade. V tomto prípade je protiprávnym úkonom konanie žalovaného v 1. rade, ktoré má trestnoprávny rozmer, ale i žalobcovu porušenie tak zákonnej povinnosti uvedenej v § 137 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., a to nepoužitie bezpečnostného pasu, ako aj všeobecnej prevenčnej povinnosti podľa § 415 Obč. zák., a to nastúpenie do motorového vozidla, ktoré viedla osoba pod vplyvom návykovej látky. Je nepochybné, že vznik škody u žalobcu bolo možné eliminovať, prípade aspoň minimalizovať, ak by žalobca bol použil bezpečnostné pásy a žalobca v žiadnom prípade nemal nastupovať do motorového vozidla žalovaného v 1. rade, pretože na ňom boli evidentné známky požitia alkoholu. Žalovaný v 2. rade namietal rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu jeho nejasnosti a nezrozumiteľnosti, pretože z odôvodnenia nie je jasné na základe akého postupu, resp. akým výpočtom sa súd dopracoval k priznanej sume 1.776,80 €, pričom v tejto súvislosti je potrebné preukázať, že žalobou uplatnený nárok sa skladá z niekoľkých čiastkových nárokov, a to bolestné, znížené o 50 % sčasti, ale aj o položku 87 v počte bodov 30, ktoré nebolo priznané vôbec a súčasťou nárokov bola odmena za znalecký posudok v sume 265 €, ktorá nebola uznaná, cestovné v časti miera zodpovednosti za škodu ponížené o 50 %, v časti za cestu 9.2.2017 neuznané vôbec z dôvodu nepreukázania dôvodnosti, ale aj vecná škoda nepriznaný nárok z dôvodu nepredloženia nadobúdacích dokladov o 30 %, opotrebenie vecí vyčíslené sumou 11,3 € a následne miera zodpovednosti za škodu ponížená o 50 %. Žalovaný v 2. rade teda navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietne a zaviazže žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania aj konania pred súdom prvej inštancie alebo napadnuté výroky rozsudku zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. V zákonnej lehote podal odvolanie proti rozsudku aj žalovaný v 1. rade proti I. a III. jeho výroku z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. h), f), e), b) a d) CSP. Žalovaný v 1. rade považuje rozsudok v jeho napadnutej časti za nedostatočne odôvodnený a poukázal na to, že sa v úplnom rozsahu stotožňuje so spôsobom zníženia náhrady škody v prospech žalobcu žalovaným v 2. rade, ale aj s odôvodnením takéhoto postupu ako to predniesol žalovaný v 2. rade. Tento postup odškodnenia bol zákonný a takýto postup odôvodňovali aj výsledky dokazovania, ktoré predchádzali napadnutému rozhodnutiu. Pokiaľ žalovaný v 2. rade použil inštitút spoluzavinenia ako aj rozsah krátenia, ktorý vykonal, tak vychádzal z doterajšej praxe a je plne v súlade s právnymi predpismi ale aj judikatúrou v obdobných veciach. V

ďalšom argumentoval žalovaný v 1. rade obdobne ako argumentoval vo svojom odvolaní žalovaný v 2. rade. Nadalej trval na tom, že alkoholické nápoje používal aj spoločne so žalobcom vylúčil možnosť, že by žalobca nevedel o tom, že je pod vplyvom alkoholu. Žalobca dobrovoľne nastúpil do auta žalovaného v 1. rade, nezapol si bezpečnostný pás a bol uzročený s tým, že auto má bezpečnostné pásy a z jeho výpovede na pojednávaní dňa 11.4.2018 vyplynulo aj to, že na otázku prečo z auta nevystúpi odpovedal len „neviem“. Aj žalovaný v 1. rade namietal nedostatok odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, z ktorého nie je jasné, na základe akého postupu, resp. akým výpočtom dospel súd k priznanej sume 1.776,80 €. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému v 1. rade náhradu všetkých trov konania.

11. Žalovaný v 2. rade sa vyjadril k odvolaniu žalovaného v 1. rade tak, že sa v celom rozsahu k tomuto odpovedaniu pripojil a súhlasil s argumentáciou a tvrdeniami, ktoré žalovaný v 1. rade v odvolaní uviedol. Čo sa týka odvolania žalobcu, žalovaný v 2. rade ho považuje za neopodstatnené a zotrváva na celej argumentácii, ktorá je obsahom jeho odvolania voči rozsudku súdu prvej inštancie. Žalovaný v 2. rade nesúhlasil s tvrdeniami uvedenými v odvolaní žalobcu, pretože opis skutkových okolností tak ako sú tam prezentované, nekorešponujú s výsluchom žalobcu na pojednávaní ani s vykonaným dokazovaním, ktoré vyplýva zo samotného súdneho spisu. Právna argumentácia žalobcu nemá oporu v platnej právnej úprave. Žalovaný v 1. rade sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného v 2. rade, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil.

12. V priebehu odvolacieho konania dňa 10.7.2019 predložil žalovaný v 2. rade odvolaciemu súdu odborné vyjadrenie - znalecký úkon č. 235/2019 zo dňa 27.6.2019 vypracované znaleckou organizáciou Forencis, s. k. Inštitút forenznych medicínskych expertíz, s.r.o. ohľadne postupu žalovanej v 2. rade pri likvidácii škodovej udalosti. Toto odborné vyjadrenie sa týkalo položky č. 87 bolestného v hodnote 30 bodov, ktorú nemožno vyvodit' na základe tohto vyjadrenia zo zdravotnej dokumentácie, pretože sa v nej nenachádza.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolania ako podané včas oprávnenými osobami bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP preskúmal rozsudok aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 ods. 1,2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolania sú dôvodné, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie ani na zmenu rozsudku.

14. Odvolatelia použili takmer všetky odvolacie všetky dôvody uvedené v § 365 ods. 1 CSP, teda aj podľa písm. b/ tohto ustanovenia. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je dôvodný vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Odvolací súd po oboznámení sa s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie dospel k záveru, že tento odvolací dôvod bol naplnený a že odôvodnenie nezodpovedá požiadavkám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP.

15. Odvolací súd považuje za určujúce pre nachádzanie práva, že vždy je potrebné vychádzať z individuálnych rozmerov každého jednotlivého prípadu, ktoré sú založené na zistených skutkových okolnostiach. Súd prvej inštancie sa však podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci so všetkými špecifikami charakterizujúcimi daný spor nevysporiadal. Z princípu práva na spravodlivý proces vyplýva povinnosť súdu umožniť stranám sporu účinné uplatňovanie námietok a argumentov, ako i povinnosť súdu sa s týmito námietkami a argumentami, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie presvedčivo v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať (I. ÚS 46/05, I. ÚS 353/06, II. ÚS 220/08, III. ÚS 12/07, IV. ÚS 163/08) tak, aby odôvodnenie rozsudku malo náležitosti vyžadované vtedy v § 157 ods. 2 CSP, od 1.7.2016 podľa § 220 ods. 1 CSP. Z obsahu spisu a z odôvodnenia rozsudku však je nutné vyvodit', že v posudzovanom prípade súd prvej inštancie sa neriadil vyššie uvedenými pravidlami, čím založil nepreskúmateľnosť. Je pravdou, že v rámci odvolacieho konania účinnosťou nového procesného predpisu Civilného sporového poriadku prišlo k určitému posunu v právnej úprave snahou o zrýchlenie konania a snahou predísť prietahom spočívajúcim v zrušovaní a vracaní vecí na súd nižšej inštancie, pričom dôvodom zrušenia bola často nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie. Nepreskúmateľnosť rozsudku však neznamená, že nemôže byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia.

Aj pre odvolacie konanie platí, že musia byť zachované a dodržané princípy spravodlivého procesu. Ak totiž nastane situácia, že rozsudok v napadnutej časti má nedostatočné dôvody, je bez dôvodov alebo ide o dôvody chaotické, je pravda, že nedostatok týchto dôvodov prináša až porušenie práva na spravodlivý súdny proces a je preto potrebné napadnutý rozsudok zrušiť. Odvolací súd totižto vzhľadom na nedostatok dôvodov nemôže posúdiť, či v tejto časti súd prvej inštancie vecne správne rozhodol.

16. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré sa nachádza pod bodom 31. napadnutého rozsudku vyplýva, že súd ustálil spoluzavinenie žalobcu vo výške 30%, lebo nepoužil bezpečnostné pásy a napriek svoju veku (bol v čas nehody maloletý) bol pod vplyvom alkoholu, a posadil sa do vozidla, aj keď vedel, že vodič je pod vplyvom alkoholu. Následne je uvedené, že: „Nakoľko ani rozsiahlym dokazovaním, ani výsluchom svedkov, nebolo možné ustáliť vôľovú zložku žalobcu zúčastniť sa jazdy motorovým vozidlom spoločne so žalovaným 1/.,“ čo je podľa názoru súdu bez ďalšieho veta, ktorá postráda záver súdu, čo ňou chcel povedať. Následne totiž súd už uvádza, že vzhľadom na vek žalobcu v čase nehody určil mieru spoluzavinenia 30% na strane žalobcu. Odôvodnenie rozsudku teda naznačuje, že spoluzavinenie žalobcu posúdil ako porušenie jeho povinnosti zapnúť bezpečnostné pásy a zúčastniť sa ako spolujazdec vo vozidle s vodičom pod vplyvom alkoholu, o čom mal vedomosť, napriek tomu v ďalšom uvádza, že nebola preukázaná vôľová zložka žalobcu zúčastniť sa jazdy predmetným motorovým vozidlom. Takéto odôvodnenie je nelogické a rozporuplné, bez jednoznačného záveru.

17. V uvedenom bode 31. napadnutého rozsudku súd prvej inštancie len konštatuje, že priznal žalobcovi titulom bolestného sumu 1776,80 € a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a uplatnený nárok preukázaný nebol. Akékoľvek ďalšie zdôvodnenie rozhodnutia písomné vyhotovenie rozsudku súdu prvej inštancie neobsahuje. Odvolací súd sa snažil výpočtom zistiť, čo predstavuje suma 1776,80 €, či len náhradu škody za bolesť po odrátaní 30%, avšak takýto výsledok pri výpočte uplatneného bolestného 4062 € po odrátaní 50% plnenia zo strany žalovaného v 2. rade a súdom zohľadnenej spoluúčasti žalobcu 30% nevychádza, a to ani vtedy, ak by sa odpočítala položka 87 uplatnené ohodnotenia bolestného. Súd prvej inštancie vôbec neuviedol, ako dospel k priznanej sume, neuviedol, akej časti a akých nárokov sa týka zamietnutý výrok rozsudku a pri akých nárokoch neunesol žalobca dôkazné bremeno. Nárok uplatnený žalobcom totiž neobsahoval len náhradu škody za bolesť, ale i ďalšie súvisiace nároky - liečebné náklady, škoda na veciach, o ktorých nie je v odôvodnení rozsudku (v časti úvah a záverom súdu pri rozhodnutí) ani len zmienka. Uvedeným postupom súd prvej inštancie svoje rozhodnutie urobil nepreskúmateľným odvolacím súdom.

18. Odvolací súd v súlade s ustanovením § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušil napadnutý rozsudok vrátane výroku o náhrade trov konania z vyššie uvedených dôvodov a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude pri rozhodovaní o nároku žalobcu prihliadnúť na vyššie uvedené kritéria a vytýkané nedostatky odvolacím súdom ako aj na argumenty, uvedené v odvolaniach žalobcu i oboch žalovaných, opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodniť, pričom pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania zaoberať aj sa možnosťou použitia § 257 CSP.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).